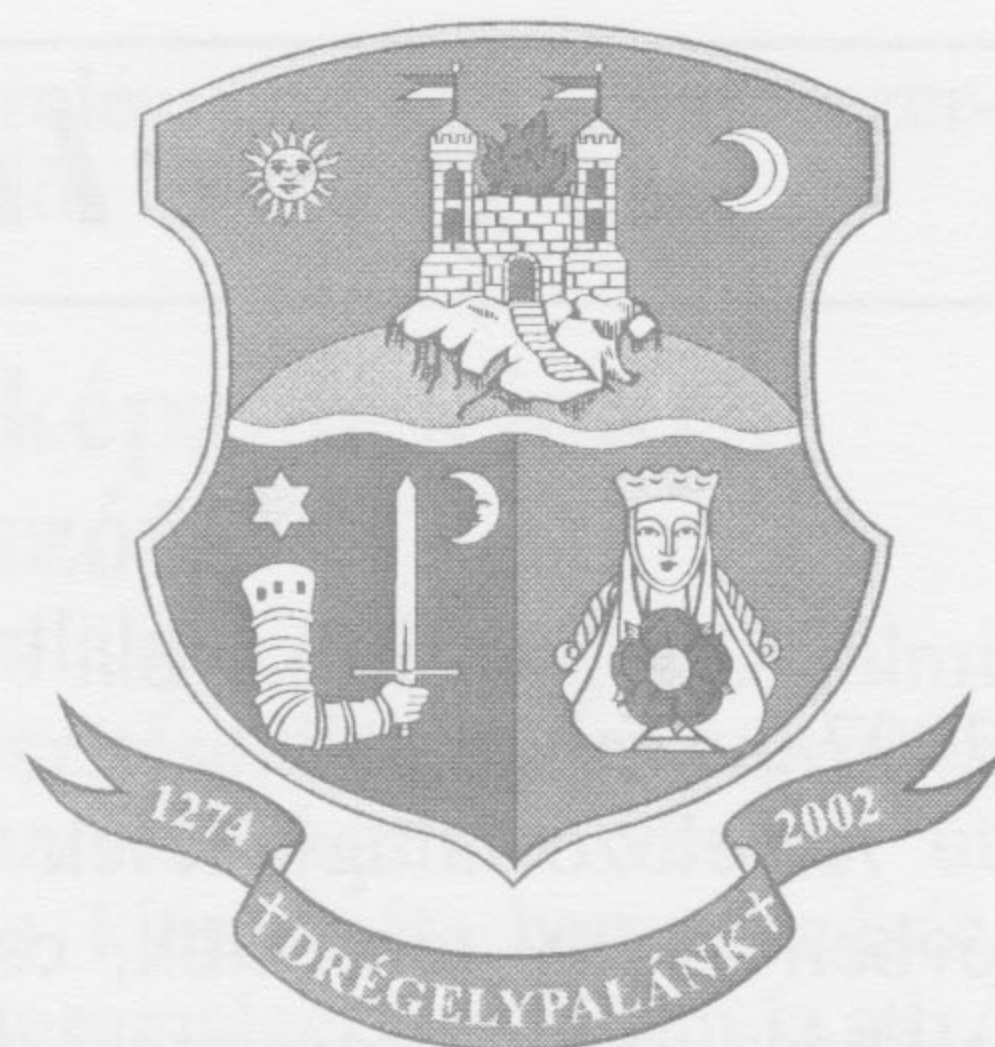


Apród hírek

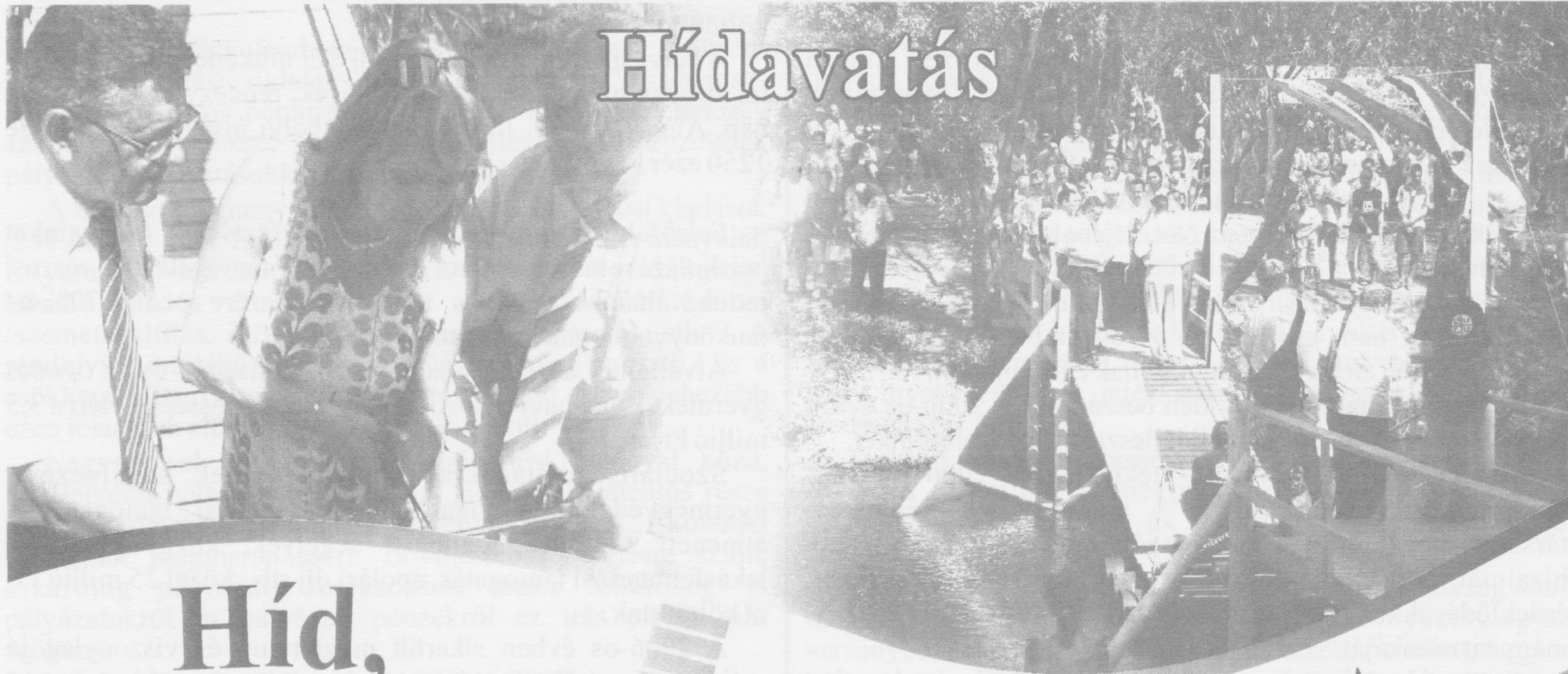


Drégelypalánk község lapja

IV. évfolyam 1-2. szám

2007. szeptember 12.

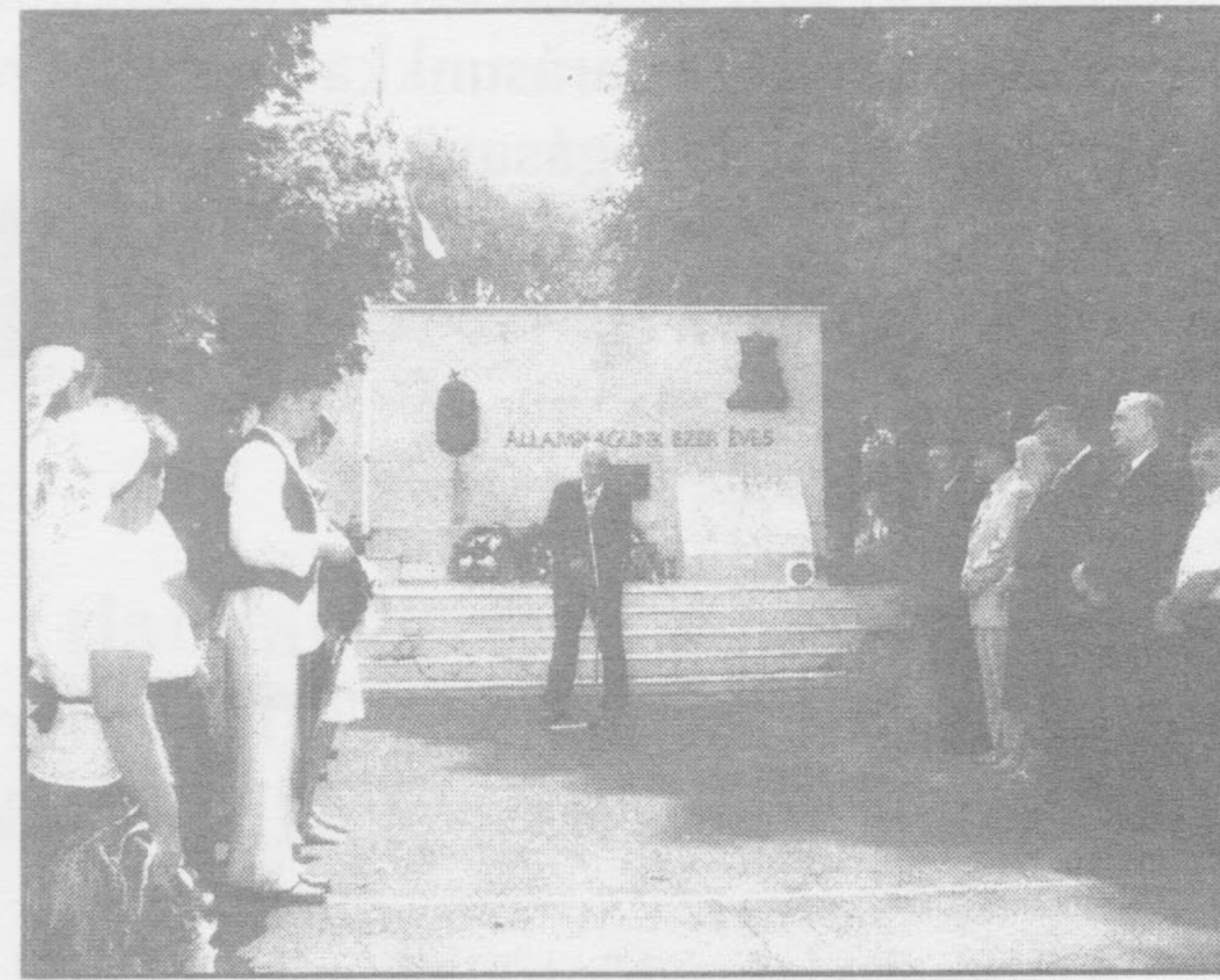
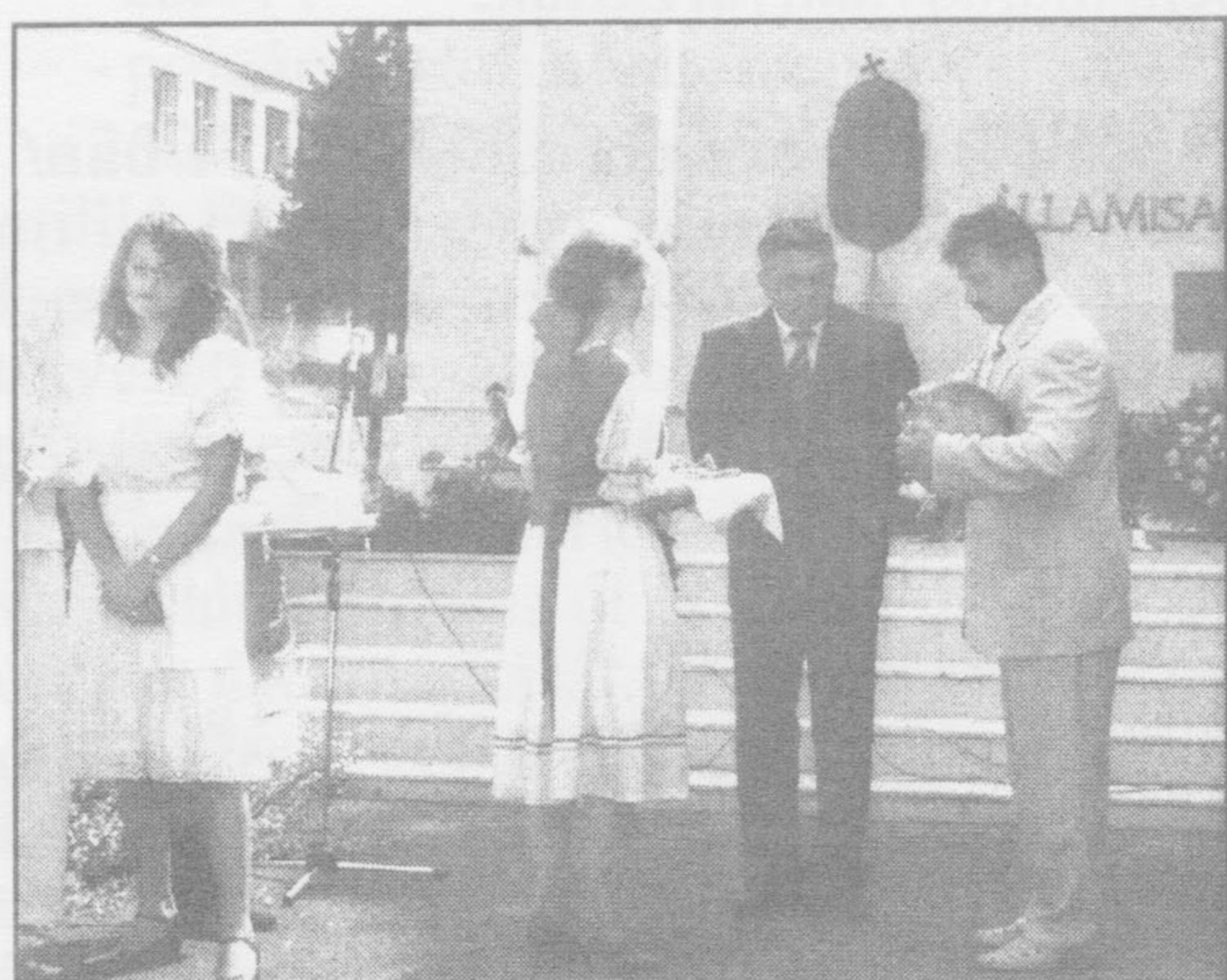
Hídvatás



Híd,

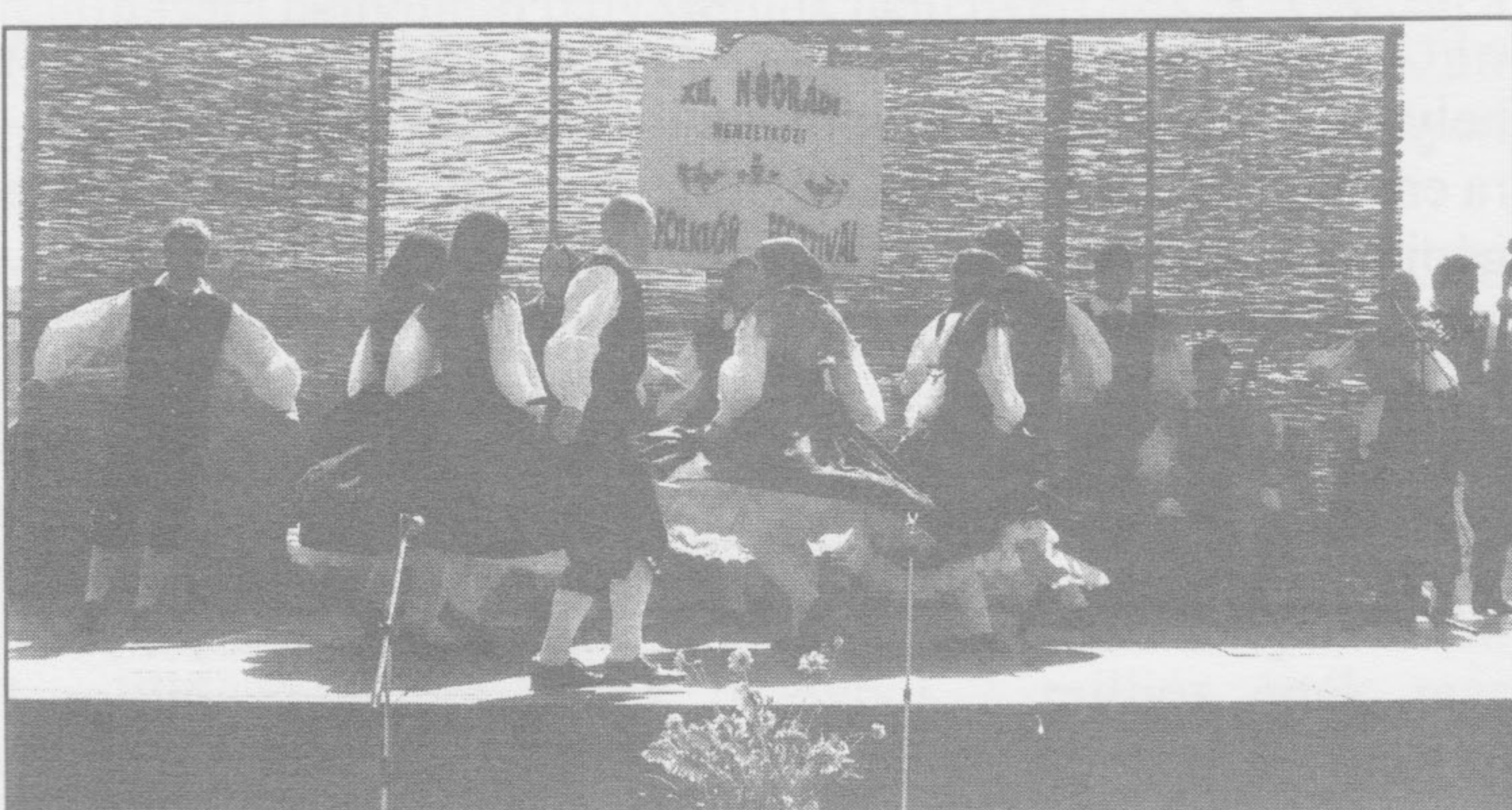
ami összeköt

Legyen az összefogás, a béke jele !



2007. Augusztus 20.

Képek az ünnepségről



Önkormányzati hírek

A tény a címben foglaltatik, elmaradt a tizenhetedik, a 2007 évi falugyűlés.

Az előző falugyűlések időpontja február közepe volt, ez évben is így terveztük, csak közben még zajlottak az év-előkészítő költségvetési-pénzügyi események. Vártuk a március végére, április elejére beharangozott pályázati dömpinget, a több ezer milliárdos forrásokat, hiszen minden fejlesztési elképzelésünket - a politikai ígéreteknek megfelelően - erre alapoztuk. Szerettünk volna valami jó hírekkel /szennyvízberuházás, idegenforgalmi fejlesztések stb./ a lakosság elé állni, a pénzeső azonban elmaradt. Az ígéretek szerint majd talán az ősz elejére elkezd „szitálni”. Az idő pedig eltelt.

Ez az írás egy kicsit falugyűlés-pótló, előnye, hogy eljut mindenkihez, nem csak az az 50-60 ember hallja, akik az utóbbi években érdeklődést mutatottak a fórum iránt.

Szeretnék tehát most röviden beszámolni a 2006-os évről, elmondani az ez évi és jövőbeli fejlesztési elképzeléseinket.

Mindenek előtt azonban - tekintettel a 2006 októberi önkormányzati választásokra - megválasztott képviselő-társaim nevében is, megköszönöm választópolgáraink bizalmát, és egyben tisztelettel kérem, aktivitásukkal, érdeklődésükkel, együttműködésükkel segítsék az önkormányzat munkáját.

A pártoskodás és a politika ugyan erősen rátelepedett mindennapjainkra, és ez már a helyi választásokon is érzékelhető volt; azonban most is hiszem - még ha a hétköznapi gyakorlat sajnos sokszor ennek az ellenkezőjéről szól is -, hogy egy közösség, település sorsát, fejlődését nem pártállásával, vitorláinak az elvárt szélirányban történő forgatásával kell hosszú távon megalapoznia. Az elkövetkező négy évben tenni-akarásunkkal, remélt eredményeinkkel talán sikerül igazolni felfogásunk helyességét.

És most röviden a 2006-os év gazdálkodásáról: /e Ft-ban/

Bevételek összesen:	238.313.-
Működési kiadások:	210.629.-
Felhalmozási kiadások:	12.386.-
2006. évi záró pénzkészlet:	15.298.-

A bevételek döntő részét a működés /intézmények fenntartása, szolgáltatások/ biztosítására fordítottuk, ezen belül csak kisebb bővítéseket, fejlesztéseket végeztünk el.

Ilyenek voltak például:

Óvoda épület külső homlokzat felújítása:	620 e Ft.-
Óvodai bútorok vásárlása:	410 e Ft.-
Iskolába lapostető szigetelés javítása:	600 e Ft.-
Osztálytermek PVC burkolatának felújítása:	405 e Ft.-
Szemléltető készletek, szakmai anyagok vásárlása:	400 e Ft.-
Művelődési ház, klubhelyiség felújítása:	205. e Ft.-
Kossuth utcai rendelő átépítési terveinek elkészítése:	420 e Ft.-

Fejlesztési, felhalmozási kiadásaink között a legnagyobb tétel a Vasút út, Vár út és a Rákóczi út egy szakaszának aszfaltozása, burkolatfelújítása volt, melynek értéke 8,2 millió Ft.

Jelentős összeget fordítottunk belterületi útjaink karbantartására, kátyúzására, melynek összege: 1,9 millió Ft volt. A Dózsa utcában árokburkolást és tisztítást végeztünk 1,4 millió Ft-ért, valamint a község csapadék vízvezető árckainak karbantartására, javítására, tisztítására több mint 800 ezer Ft-ot költöttünk.

A helyi sportegyesület /Szondi SE/ működését 600 ezer Ft-tal támogattuk, a községi ünnepek, rendezvények /Szondi nap, Augusztus 20. Idősek napja, helyi újság stb./ költsége 1250 ezer Ft volt.

Felsőfokú-középfokú képzésben résztvevő fiataljainkat beiskolázási támogatásban és ösztöndíj-támogatásban részesítettük, általános iskolás diákjaink részére pedig 70%-os tankönyvtámogatást nyújtottunk.

Átvállaltuk a diákétkeztetés ÁFA költségét, és az óvodás gyermekek egy havi térítési díját. Mindezek összege eléri a 3,5 millió Ft-ot.

Szociális ellátásokra /munkanélküliek segélyezése, gyermekvédelmi támogatások, közlekedési támogatások, átmeneti segélyek, temetési segélyek, közgyógyellátás, lakásfenntartási támogatás, ápolási díj stb., közel 25 millió Ft-ot költöttünk.

A 2006-os évben sikerült megtartani, és viszonylag jó színvonalon működtetni intézményeinket és több mint 15 milliós fejlesztést, bővítést is végrehajtottunk. Talán elmondható, hogy viszonylag sikeres évet zártunk, melyet beárnyékol, hogy a szennyvízberuházás megvalósítására tett kísérletünk ebben az évben is eredménytelen volt.

Gazdálkodásunkat hitelfelvétel nélkül folytattuk és a 2006-os évet 15,3 milliós pénzmaradvánnyal zártuk.

2007. évi költségvetésünk főbb számai: /e Ft-ban/

Bevételek összesen:	334.759.-
Kiadások:	
- Működési kiadások:	298.493.-
- Felhalmozási kiadások:	17.634.-
- Tervezett szennyvízberuházás	
- pályázati önrésze:	18.632.-
Összesen:	334.759.-

2007 évi költségvetésünk közel 100 milliós nagyságrendű növekedésének oka /2006 évhez képest/ a dejtári oktatási, nevelési intézmények költségvetésének átvétele, tekintettel a két község között létrejött társulásra.

Néhány szót a bevételek alakulásáról. A saját bevételek összege 56.500 e Ft., melynek nagyobb része helyi adó 32.600 e Ft., kisebbik hányada működési bevétel /térítési díjak stb./. A helyi adók közül az ún. kommunális adót 2.800 Ft-ról 3.000 Ft-ra emeltük 2007. január 01-től. Jelentős változások történtek a gépjárműadó vonatkozásában, /súlyadó helyett teljesítmény alapú adózás/ ennek feltételeit állami rendelet szabályozza. Az iparüzési adó mértéke, 1,8% és a kedvezmények köre nem változott.

A szemétszállítási díj 4.600 Ft/évről 5.000 Ft/évre nőtt, az étkezési térítési díjak 5%-al emelkedtek.

A bevételek legnagyobb hányadát kitevő állami támogatás összege a hivatalosan propagált 8,5%-os önkormányzati támogatás növekedésével szemben költségvetésünkben 2-3%-os csökkenést mutat. A támogatás csökkenését még súlyosbítja, hogy rendkívül jelentős áremelkedések történtek 2006 szeptemberétől folyamatosan, hiszen a víz, de főleg az áram és gázáremelés drasztikus mértéke, milliós nagyságú többletkiadást jelent.

Összességében tehát Önkormányzatunk pénzügyi helyzete jelentősen romlott, így fejlesztési lehetőségeink is szűkültek, nagyobb beruházások szinte csak pályázati támogatással eszközölhetők.

Mindezek figyelembevételével terveztük meg költségvetésünk kiadási oldalát /takarékos létszám- és bérigazdálkodás, 0 Ft-os béremelés, működési kiadások lehetőség szerinti csökkentése, jelentősebb fejlesztési elképzelések pályázati támogatásokkal történő megvalósítása/.

A kiadások legnagyobb hányada az ún. működési kiadások /298.493 e Ft/. Ebből kell biztosítani az intézményeink folyamatos működését, /iskola, óvoda, egészségügy, közművelődés stb./ valamint a közszolgáltatásokat /szemétszállítás, közvilágítás, temetőfenntartás stb./. A rendkívüli mértékű energiaáremelés /gáz, villany stb./ és a csökkenő állami normatív támogatás mellett, egyre nehezebb ezen feladatok ellátása színvonalas és nélkül.

Nagyon sok önkormányzat működési hiánnyal küzd, hitelfelvétel nélkül nem boldogul. Energiánk jelentős része „létfenntartásra” fordítódik, „harcolnunk” kell iskoláink, hivatalink megmaradásáért. Bővülésre, fejlesztésre szinte kizárólag pályázati forrásokból lenne lehetőség. A pályázatokról és pályázati pénzekről ez írás elején már szóltam.

Néhány kisebb „fejlesztést” működési költségvetésünkben is előirányoztunk, például:

- iskolában PVC burkolatfelújítások befejezésére 700 ezer Ft
- óvoda foglalkoztató helyiségek parkettaburkolatának felújítása 600 ezer Ft
- művelődési ház nagyteremmennyezet rendbetétele 450 ezer Ft
- polgármesteri hivatalban udvarparkosítás 600 ezer Ft

2007 évi költségvetésünk kiadási előirányzatában 17,6 millió Ft fejlesztési, felhalmozási összeg szerepel, melynek legnagyobb része pályázati önerő. Ez azt jelenti, hogy a tervezett beruházás csak akkor valósulhat meg, ha adott pályázat eredményes, tehát nyer.

Terveztük a Móricz, Kossuth utcák egy-egy szakaszának, valamint a Balassa út és Honti út sportpálya felé eső részének útburkolat felújítását. A beruházás összege meghaladja a 7,5 millió Ft-ot, ebből pályázati önkormányzati sajáterő 3 millió Ft. A salgótarjáni székhelyű Közüti Igazgatóság felújítási tervében szerepeltette a kezelésében lévő Fő út, Gyógyszertártól a volt vágóhidig terjedő szakaszának burkolat-felújítását. Amennyiben a tervezett munkát önkormányzatunk pénzügyi hozzájárulással segíti, ez az útszakasz felújítása is megvalósulhatna. Költségvetésünkben e feladatra 4 millió Ft-ot terveztünk. A fenti útfelújításokkal kapcsolatban rossz hírekről tudok beszámolni. A jelzett utcák felújítására benyújtott pályázatunk nem nyert, /ok: kevés volt a keret, az „elosztás elveibe” nem fértünk bele.../ a Közüti Igazgatóság pedig, pénzhiány miatt nem kap ez évben ilyen célra forrást.

2007 évi költségvetésünkben terveztük a Kossuth utcai orvosi rendelő átépítését, felújítását, a pályázatot előkészítettük a beruházásra 2 millió Ft önerőt terveztünk. Hasonlóan előkészítettük a temetői ravatalozóra a magastetőszerkezet építési munkáit, pályázati sajáterőre szintén 2 milliót biztosítunk.

A községi vízelvezető árkok és utak kátyúzására, javítására 3 millió Ft-ot terveztünk, melyből 2 milliós érték már

elkészült. Intézményeink felszerelés, műszer, gépbeszerzéseire 3 millió Ft-ot irányoztunk elő.

Távlati fejlesztési elképzeléseinkről néhány szót.

Jelenleg folyik egy 150 milliós nagyságú idegenforgalmi nagy projekt /EU-s pályázat/ előkészítése. Ez a projekt a vár és várkörnyék fejlesztését, a Schaffer- kúthoz vezető út felújítását, a Schaffer-kúti tisztás kiépítését, berendezését, infrastrukturális feltételeinek megteremtését, /villany, víz stb./ valamint tájház és múzeum kialakítását tartalmazza.

Terveink között szerepelt egy környéket ellátó idősok otthona kialakítása, működtetése, melyre úgy véltük, jó lehetőséget nyújt a jelenleg üresen álló VPOP épület /volt TSZ iroda/. Több hónapos előkészítő munkánk úgy tűnik, eredménytelenül zárul. A közelmúltban, a Pénzügyminiszter levelében megköszönte együttműködési szándékunkat, de a minisztérium szabadpiaci értékesítéssel kívánja megoldani az épület sorsát /az épület ára 100 millió Ft/. Tervünket nem adtuk fel, igyekszünk más megoldást és pályázati forrást szerezni.

Már hosszabb ideje foglalkozunk a lőtér „visszaszerzésének” problémájával, egyelőre nem tudom megjósolni, hogy igyekezetünk és intézkedéseink, tárgyalásaink milyen eredménnyel zárulnak.

Terveink megvalósításáért igyekszünk az év hátralévő részében is mindent megtenni, remélem a következő számunkban sikerekről, és eredményekről tudok majd beszámolni.

Végezetül tájékoztatom olvasóinkat, hogy a kistérség által meghirdetett „Virágos Kistérségért” környezetszépítő versenybe Önkormányzatunk is jelentkezett. Amellett, hogy a külterületek, közintézmények környékének rendezettségére igyekszünk fokozott gondot fordítani, kérem, hogy lakosaink is, előkertjük, házkörnyékük /ház előtti terület, árokpárt stb./tisztán és szépen tartásával járuljanak hozzá, hogy községünk e kistérségi versenyben jó eredményt érjen el.

Az Önkormányzat képviselőjében:
Dombai Gábor polgármester



(labdarúgás)

Sorsolás 2007/2008 őszi

SZONDI SE Drégelypalánk

1.forduló:	aug. 19. 17 óra	Bernecebaráti Drégelypalánk (elmaradt),
2.forduló:	aug.26. 17 óra	Rétság SE Drégelypalánk
3.forduló:	szept.02. 16 óra	Legénd Drégelypalánk
4.forduló:	szept.09. 16 óra	Ősagárd Drégelypalánk
5.forduló:	szept.16. 15 óra	Nógrád Drégelypalánk
6. forduló:	szept. 23. 15 óra	Drégelypalánk Felsőpetény
7.forduló:	szept. 30. 15 óra	Tolmács Drégelypalánk
8.forduló:	okt. 07. 14 óra	Drégelypalánk Hont
9.forduló:	okt. 14. 14 óra	Szátok Drégelypalánk
10.forduló:	okt. 21. 13.30 óra	Tereske Drégelypalánk
11.forduló:	okt. 28. 13.30 óra	Szabadnap Drégelypalánk
12.forduló:	nov. 04. 13.30 óra	Drégelypalánk Borsosberény
13.forduló:	nov. 11. 13 óra	Drégelypalánk -Vámosmikola

Olyan gyorsan elszaladt az idő, most ért véget a 2006/2007-es tanév, és már a nyár is elmúlt.

Az elmúlt tanévet értékelve elmondhatjuk, hogy naponta történtek események, adódtak élethelyzetek, amit együtt éltünk meg a gyermekekkel, amelyek hatására alakult, változott, fejlődött személyiségünk, bővültek ismereteink, egyre jobban kötődünk egymáshoz, fontosakká váltunk egymás számára. Megtanultunk együtt élni, egymásért tenni, áldozni valamit az életünkben, szocializálódtunk. Mindig történt valami, ami kicsit változatossá tette mindennapjainkat, egy-egy ünnep, amire heteken keresztül készültünk /karácsony, farsang, húsvét, anyák napja/, esetleg születésnap, névnap, amit közösen ünnepelhettünk meg, színházi előadás; kirándulás, séta, ahol rácsodálkoztunk valamire, vagy vidám tánc, stb. Az ünnepek várása nem egyszerűen a tárgyilagos ismertetéssel, vagy a környezetünk feldíszítésében, külsőségekben merült ki. Megpróbáltunk lelkiileg is ráhangolódni, átéreztetni ennek jelentőségét, szavakban is hangsúlyozni, hiszen a viselkedés és lélek formálásában ez is hivatkozási alap lehet. Szent Pál Szeretet himnuszának gondolatai ilyenkor súlyozottabban kopogtattak lelkünk kapuján, amit a velünk együtt élők akaratlanul is meg kellett, hogy érezzenek. Remélhetőleg mindez hatott, és nyomot hagyott gyermekeinkben, mert -*"A szabály semmit sem ér, ha elhatározás-szerűen viseled, ha komoran és konokul csörömpöl rajtad; a szabály akkor jó, ha érzéseidbe ivódik és finoman, hajlékonyan támogat."*/Weöres S.

Fontosnak tartjuk a szülői partnerséget mind a nevelésben, mind a szemléletmód alakításában, mert a kettősség, az ellentmondások megtapasztalása bizonytalanságot szül a gyermek gondolat - és lelki világában. A számára fontos emberek véleményalkotása a mérvadó, a követendő, ezért kell, hogy szinkronban legyen a szülői ház és a vele foglalkozó nevelési intézmény követelményrendszere, világnézete. Ne alkossunk, és mondjunk elítélő véleményt egymásról a gyermek előtt, hiszen ez lesújtóan hat arról, akit szeretünk, romboló lehet az értékkövetésben, mert csorbítjuk a követendő példát nyújtó személy tekintélyét, imázsát. Szeretnénk, hogy az alábbi tanulság meséből az Atya akarataként megfogalmazott tulajdonságok természetessé váljanak mindannyiunk számára.

„Álmomban látogatóban Istennél jártam..... Bekopogtam, hogy beszélgetni szeretnék veled, havan rám ideje. Az Úr

elmosolyodott és így válaszolt:

- *Az én időm végtelen, mindenre jut belőle. Mire vagy kíváncsi?*

- *Az érdekelne, mit tartasz a legfurcsábbnak az embereknél?*

- *Azt, hogy nem szeretnek gyerekek lenni, siettetik a felnőtté válást, majd visszavágyódnak*

a gyermekkorba. Azt, hogy akár az egészségüket is feláldozzák, hogy sok pénzük legyen, majd rengeteg pénzt költenek rá, hogy visszanyerjék. Azt, hogy izgatottan lesik a jövőt, megfélemlenek a jelenről, így aztán nemhogy a jövőt, de a jelent sem élik meg. Azt, hogy úgy élnek, mintha sohasem halnának meg és úgy halnak meg, mintha sohasem éltek volna.

- *Atyaként mit szeretnél, hogy gyerekeid mely tanulságokat jegyeznék meg?* -*Tanulják meg, hogy senkiből nem lehet erővel kicsikarni a szeretetet. Hagyni kell, hogy szerethessenek. Nem az a legfontosabb, hogy mit szeretnénk az életben, hanem az, hogy kik állnak mellettünk. Tanulják meg, hogy nem célszerű másokhoz mérni magukat, saját magukhoz képest legyünk elbírálhatóak. Fogadják el, hogy nem az a gazdag, akinek a legtöbbje van, hanem az, akinek a legkevesebbre van szüksége. Tanulják meg, hogy csak néhány másodperc kell ahhoz, hogy mély sebeket ejtsünk azokon, akiket szeretünk, ám sok-sok év kell ahhoz, hogy ezek begyógyuljanak. A megbocsátást gyakorlásának útján kell megtanulni. El kell fogadni, hogy vannak olyanok, akik mélyen éreznek, de nem tanulták meg kimutatni érzelmeiket. Meg kell tanulni, hogy bármit lehet pénzen venni, csak boldogságot nem. Két ember nézheti ugyanazt, és mégis két másféle dolgot látnak. Meg kell tanulni, hogy az igazi barát az, aki mindent tud rólunk, és mégis szeret. Nem mindig elég, ha mások megbocsátanak, meg kell bocsátanunk magunknak is.*

Búcsúzásnál megköszöntem szavait, Ő pedig így válaszolt: - Az emberek elfelejtik, mit mondtál, mit csináltál, de arra mindig emlékezni fognak, hogy milyen érzéseket váltottál ki bennük.

Legtöbb vidámságot leginkább az elsütött poénok okozták, amin együtt derültünk nagyokat. Most ebből is szeretnék egy kis ízelítőt adni, amit „Gyerekszáj” rovatnak fogok nevezni.

GYEREKSZÁJ:

- *Ebéd után a mosdóba készülődünk, a kiscsoportos Martin megszólal: - "ugye óvónéni fogazhatunk?", ami alatt ő a fogmosást értette. (azóta is így nevezi)*

- *Ábrázolás foglalkozás keretén belül katicabogarat ragasztottunk színes általuk tépett papírdarabkákból. Megjegyzem, az egyik kis fiúnak, hogy nagyon elfáradt. Erre megszólal a 3 éves Gabika „Kidőlt a liszt.”*

- *Csendes pihenő alatt köhögtem, mire megszólal a kiscsoportos Vanessa: „Robituszin”. Csodálkozó tekintetem látva, így szól: " ezt kell mondani, nem?"*

- *A három éves Gabika utasításaim hallgatva, így szól: „tisztára kibolondítasz.”- Kiscsoportos lányok a hajamat fésülgetik, de én ragaszkodom a saját fésűmhöz. Ennek ellenére egymásik fésűvel is a hajamhoz nyúlunk, de én ezt elutasítom. Az egyik kislány végig hallgatja, majd megszólal: „Ne félj, majd kihullnak belőle a katicabogarak!” Majd amikor befejezik a szépítést selypen, konstatálja munkájuk eredményét: „Ez f.... lett.*

- *Tornafoglalkozás után kint maradt a síp, amelybe az egyik kiscsoportos fiú belefűjt. Tomi, a társa lélekszakadva szalad közölni „óvó néni belefűjték a sipolyodba!*

- *Az egyik rendetlenkedő kisfiút oktattam a helyes viselkedés szabályaira, mire a kiscsoportos Martin közbeszólva kioktatott: „Óvó néni, szedd le a füleket és tedd bele az sebébe!”*

- *Kiscsoportos lányunk síró, beszoktatós társát kell, hogy vigasztalja, mert otthonról is ismerik egymást, és Ő nagyon ragaszkodik hozzá. Először nagy lelkesedéssel végzi feladatát, majd jól besokall a nyafogástól. Dadusunk megkérdezi tőle, örül-e annak, hogy ide jár már a társa is, mire felkiált: " Dehogy örülök, tele van veled at... m!"*

- *Arra tanítjuk a gyerekeket, hogy a zsemleből nem szabad külön kienni a szalámit, együtt kell a kettőt harapni. A kiscsoportos Tomi felháborodottan konstatálja, hogy Ildikó kieszi belőle, ezért árulkodni kezd: ". Óvó néni, Ildikó benne eszik a zsemleiben!" Mivel nem értjük meg rögtön, megmutatja, hogy hol.*

Az önkormányzatnak köszönhetően árnyékoló tető készült a homokozó fölé. Felújították a csoportszobák parkettáit is.

Anyár, a vakáció, a töltekezés ideje volt. Reméljük, mindenki tartalmasan használta ki, hogy minél több apró csodát élhettek meg közösen gyermekükkel, egy-egy kirándulás, kulturális program, játék keretében. Itt a szeptember hava, nyitogatja kapuit az óvoda, kicsit már gyengébb erővel szórja sugarait a nap, de minden évszak tartogat valami szépet is számunkra. Reméljük óvodás gyermekeink feltöltődve, élményekkel gazdagon érkeznek az óvodába, ahol felújított, a dadus nénik által tisztára varázsolt csoportszobákban várjuk őket.

Mák Józsefné óvónő

(Visszapillantás a 2006/2007. tanévre)

A mögöttünk hagyott iskolai év új szerkezeti változást hozott iskolánk életében.

A dejtári Mikszáth Kálmán Általános Iskola iskolánk tagiskolája lett. A társulással mindkét intézmény megőrizte önálló arculatát, autonómiáját. Ez a szerkezeti változás új vonásokkal gazdagította mindennapi munkánkat. Célunk az volt, hogy ebből a társulásból aknázzunk ki minden olyan lehetőséget, amely mindkét nevelőtestületnek és tanítványainknak is hasznos. Közös értekezleteken, szakmai napokon, bemutató órák szervezésével iskoláink pedagógusai gazdagították szakmai, módszertani ismereteiket, kicserélhették gondolataikat, tapasztalataikat.

A gyermekközösségek szintjén „testvérosztályokat” alakítottunk, hogy jobban megismerhessék egymást tanítványaink. Közös klubdelutánok, kirándulások keretében kellemes órákat töltöttek együtt tanítványaink.

A 2007/2008. tanévben újabb programokkal szeretnénk gazdagítani kapcsolatunkat. Tervezzük, hogy tanulmányi versenyeken, tanulmányi pályázatokon, közös szerepléseken, sportrendezvényeken is összemérhessék tudásukat tanulóink.

Tekintsünk vissza egy kicsit az elmúlt tanévre, és vessünk pillantást az új tanév felé is.

Azt gondolom, az üdítő pillanatokat, eseményeket célszerű felidézni. S mert a diákok többségének az „üdítő emlékek” nem a tanítási órákhoz tartoznak, ezért inkább a tanórán kívüli emlékezetes eseményeket, rendezvényeket, versenyeken elért sikereket szeretném most felidézni.

A 2006/2007. tanévben is sokféle szakkör működött iskolánkban (nyelvi szakkör, sport, sakk...) Ezeket a tanórán kívüli tevékenységi formákat változatos, gazdag kínálattal egészítették ki azok a tartalmas programok, amelyeket a Művelődési Ház kínált tanulóinknak.

Olyan változatos és igényes tartalmú volt ez a programokkal megrakott „csomag”, hogy mindenki kedvére válogathatott belőle. /néptánc, Könyvmoly klub, kiállítások, ünnepeinkhez kötődő kézműves foglalkozások, meseszínház, bábszínház, koncertek, rendhagyó órák...../

Tanulóink és tanáraink nevében ezúton is szeretném köszönetemet kifejezni a Művelődési Ház és a Teleház minden dolgozójának, akik hozzáértéssel és nagy gyermekszeretettel szolgálják ki tanulóinkat, ezzel is építve a két intézmény kapcsolatát.

Az elmúlt tanévben több emlékezetes ünnepei közül kiemelést érdemel: 1956. október 23-ának méltó megünneplése, a zongoranövendékek koncertjei, a Kará-

csony megünneplése, a farsangi bál, a március 15-i megemlékezés, az idősök köszöntése, a ballagás. A tavalyi tanévben is lehetőség volt a váci uszodában úszásoktatás szervezésére.

Elismerően nyilatkoztak diákjaink a „Diákjuniális” rendezvénysorozatáról (Sportnap, Diáknap), ahol sok értékes ajándékot nyerhettek.

A tanév végén három csapattal (25 tanulóval) vett részt iskolánk az Érsekvadkertben megrendezett „Európai Unió”-s napon, ahol szép sikereket értek el iskolánk tanulói. A harmadik éve működő sakk csapatunk a tanévben sikert sikerre halmozott.

A megyei zónaversenyen fiú-és leány csapatunk 1. helyezést ért el.

fiúk: Újvári Tamás, Nyebehaj Máté, Garam Krisztián, Rigó Máté

leányok: Herczeg Tímea, Styaszni Gitta, Mezőhegyi Alexandra, Burai Vivien

A megyei döntőbe jutva a leányok 2., a fiúk 4. helyen végeztek.

A Karancslapujtón megrendezett Sakk olimpián - 19 csapatból - sakkozóink az 5. helyet szerezték meg. Egyénileg Nyebehaj Máté a 3. helyezett lett.

A Balassagyarmaton megrendezett „Kiss Árpád Emlékverseny”-en csapatversenyben 1. helyet szereztünk. Egyéniben 1. helyet ért el : Altal Odett, Styaszni Gitta, Újvári Tamás, Garam Krisztián.

Ezúton köszönöm meg Adler László úrnak, aki támogatta sakkozóinkat és Garam László szülőnek, aki a versenyre szállította tanulóinkat.

Az új tanévben szeretnénk új vonásokkal gazdagítani az iskolánkban folyó munkát. Tervezzük „nyelvi nivócsoport” létrehozását.

A 2007/2008 tanévtől kezdődően minden évben egy napot iskolánk névadójának napjává nyilvánítunk. Ennek ideje minden év április 24-én, György napon lesz. Ezen a napon tartalmas műsorral, versenyek rendezésével, túrákkal emlékezünk Szondi Györgyre. Tovább szeretnénk mélyíteni a dejtári tagiskolával való kapcsolatunkat. Szeretnénk, ha tanulóink közös programok, rendezvények, ünnepek során még jobban megismernék egymást.

Tervezzük, hogy iskoláink névadójának ünnepére pályázatot írunk ki felső tagozatos tanulóink számára.

A tanév végén pedig egy közös kulturális bemutatót (Ki mit tud-ot?) rendezünk Drégelypalánkon.

Az új tanévben is folytatni szeretnénk - a kialakult gyakorlatnak megfelelően- az úszásoktatást.

Erre a nyár folyamán pályázatot nyújtottunk be.

Kiszely Józsefné igazgató

„Apródok útja” tanösvény átadása 2007. július 15-én Drégely váránál



A tanösvény átadási ünnepsége a hagyományosan megrendezett Szondi várünnepség programjába illeszkedett.

A tanösvény INTERREG-támogatással épült. A program részeként a Duna-kanyarban, az Ipoly mentén és a Börzsönyben kihelyezett 32 db kétnyelvű (szlovák-magyar) információs táblákon mutatja be a **Duna-Ipoly Nemzeti Park a térség természeti és kultúrtörténeti értékeit**. Két tanösvényt építettek ki, az egyik a Dejtár melletti „Páskom legelő tanösvény”, a másik a Drégelyvárhoz vezető „Apródok útja tanösvény”.

Az „Apródok útja” tanösvény Drégelypalánk községtől a várig 8 állomáson végighaladva megismerteti a falunkban lakókat és a hozzánk látogatókat a falu helytörténeti értékeivel, látnivalóival, a szőlőhegyek történetével, a patakok és erdők élővilágával, a különböző őshonos és tájidegen fajokkal, a Börzsöny forrásaival és végül a vár történetével.

Vigyázzunk a községünket gazdagító információs táblákra, hogy minél tovább szolgálhassák a tanösvény mentén Drégely várához látogatókat!



BABAKIÁLLÍTÁS



A Művelődési Házban május hónapban volt látható az a **Babakiállítás**, amelyen a szép, régi és értékes porcelánfejű, textil-, népviseletes és egyéb anyagokból készült babák, de babaházak, babakellékek is kiállításra kerültek.

A kiállítás törzsanyagát a **drégelypalánkiak gyűjtése** képezte, több száz baba került kiállításra a közösségi összefogás eredményeként.

A balassagyarmati **Palóc Múzeum** és a **Dejtári Tájház** is értékes



népviseletes anyagot bocsátott a rendelkezésünkre a kiállítás idejére. Köszönet érte.

A gyermekkor emlékeit felidéző „klasszikus játékbabák” mellett külön egységet képeztek a Barbie babák - kellékektől, a romantikus



hangulatot árasztó porcelán babák és a különböző technikákat felvonultató textil babák. Ez utóbbiak között kiemelt helyet kaptak a budapesti Kiss Áron Játéktársaság babakészítőjének, Léb Zsuzsának az alkotásai.

A látogatók egyetértettek abban, hogy a baba nem csupán szemet gyönyörködtető tárgy, hanem egy olyan nagyon fontos játék, ami szinte egész életünket végigkíséri, hiszen szórakoztatnak, nap mint nap gyermekekkel játszanak, tanítanak, vagy épp testet, lelket gyógyítanak.

A kiállítás színfoltja volt a babaöltöztető sarok, ahol gyönyörű szép ruhákba lehetett beöltöztetni a szebbnél szebb Götz babákat.

Célunkat, - hogy a kiállítás örömet szerezzen a gyerekeknek úgy gondoljuk, maximálisan elértük. Köszönet a közel 40 kiállítónak és a több száz látogatónak. P.I.

Néhány bejegyzés az emlékkönyvből:

„Gratulálunk a csodálatos gyűjtött és készített babákhoz. Mindegyik „szól” hozzánk, élet van bennük. Számos, még sosem látott baba okozott számunkra örömet. Öltöztetük gyönyörű!! Minden jót, sok sikert!”
Kövi család

„Nagyon szépek, mennyiféle baba van! Én is elfogadnám őket!”
Imre Lilla

„Amikor beléptem úgy éreztem magam, mintha MESE-ORSZÁGBA csöppentem volna. Nagyon jó érzés és hatalmas élmény ennyi különböző stílusú babát együtt látni. Gyönyörűek, és nagyon szépen elrendezték őket. Köszönet mindenkinek! Sok sikert a következőkhöz!”
H.Krisztina

„Igaz, hogy én fiú vagyok, de azért nagyon szépek a babák, és rengeteg van belőlük. Nekem a régi babák tetszettek.” Pál Bence

FÜLEMÜLÉK ÉJSZAKÁJA DRÉGELYPALÁNKON!

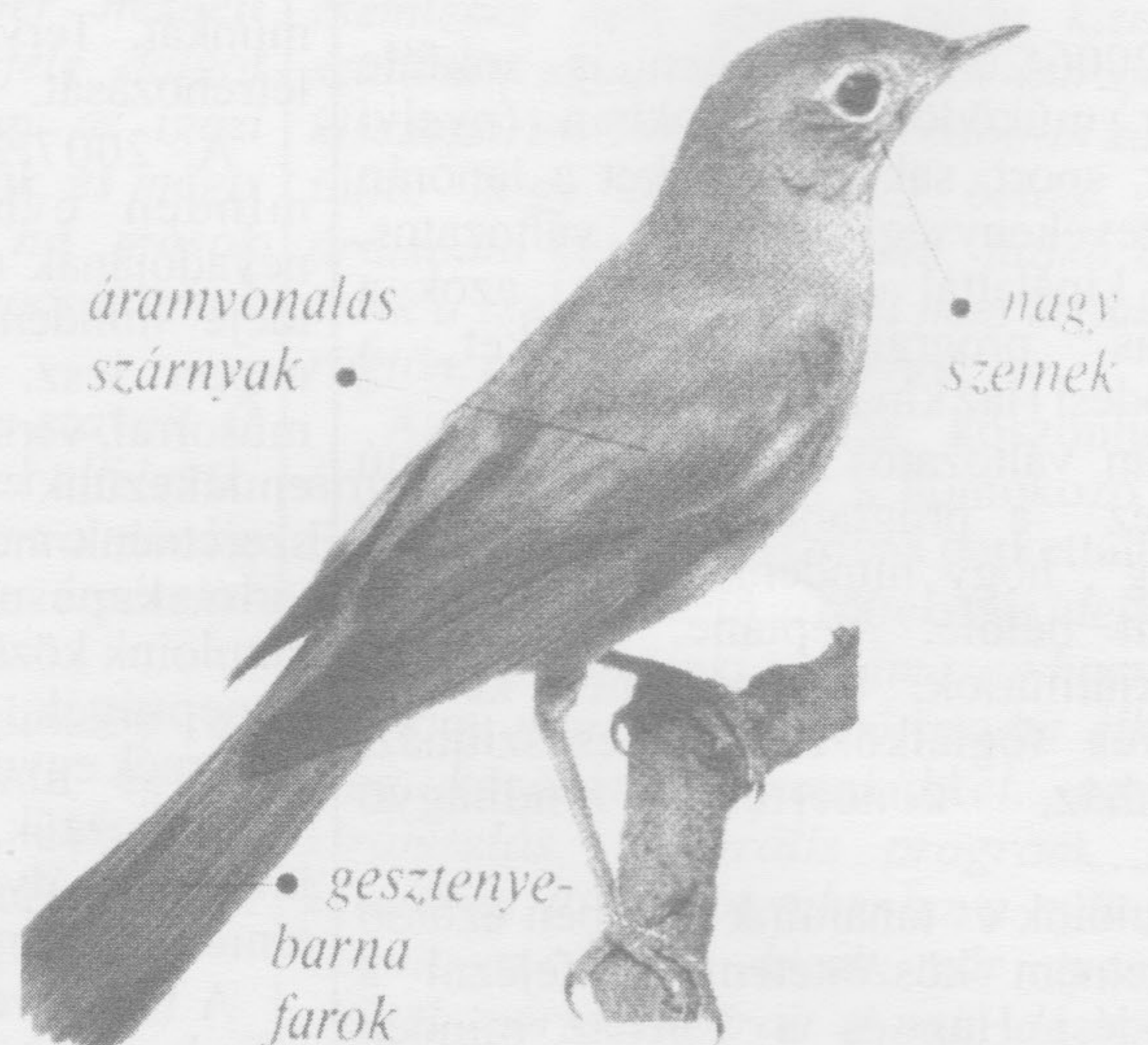
Az elmúlt években hagyománnyá vált **Fülemülék Éjszakája** programhoz ebben az évben Drégelypalánk is csatlakozott.

Május 22-én esti séta indult a pincékhez, hogy az érdeklődők megismerhessék a fülemüle hangját. Más énekesmadaraktól eltérően ugyanis a fülemüle éjszaka is énekel. Ennek fő oka, hogy olyan életterületen mozog, ahol fajtársai sem látják, tehát színek helyett hangjával tud érvényesülni. Az udvarló hímek kórusa betölti a májusi éjszakákat.

Az esti sétából éjszakai túra kerekedett. A fülemüle hangján kívül baglyok szócsatáját is élvezhettük.

Az éjszaka hangjai szokatlan élményben részesítettek bennünket, és kellemes társaságot hoztak össze.

Köszönjük Csósza Margó szíves vendéglátását.



A legközelebbi madaras program október 6-án és 7-én (szombat-vasárnap) lesz az **Európai Madármegfigyelő Napok** keretében. A madármegfigyelő kirándulásokkal és gyűrűzési bemutatóval fűszerezett programokra szeretettel várunk minden érdeklődőt.
Berényi Edina

Múzeumok éjszakája.



„Mesterséges” ünnepünk a **Múzeumok éjszakája**. Ezen a megemlékezésen szabadon csaponghat a szervezők fantáziája, hagyományteremtő lelkesedésük adja meg az esemény formáját mostanra, s a következő évekre.

Drégelypalánkon a Szervező (*Pásztor Ildikó*) áldott fantáziával tervezte meg ezt. Mivel múzeumunk nincs, (legközelebb csak Balassagyarmaton) így a helyi adottságokat kellett figyelembe vennie, szem előtt tartania, mikor a környék fiataljainak, idősebbjeinek megszervezte az estét. És ez sikerült.

Kezdődött a program egy nívós előadással, amiben szóba került a Kámer boszorkánya, de a rablóból lett pandúr, Sisa Pista is. Mindkét személy e környék valós, vagy legendás alakja.

Aztán egyházi dalokat, énekeket hallgathattunk a palánki katolikus templomban. Szent Iván-éjre emlékezve a sötétség beálltával a Börzsöny lábánál a fiatalok kipróbálhatták a tűzugrás egykori babonás varázsát.

Ám, hogy a dicséretem jogos a Szervező felé, azt az bizonyítja legjobban, hogy ezzel nemcsak „letudtuk” a szentiván-éji legendárium körét, a babonáságot, hanem valós, megemlékezésre méltó színteret is talált az összegyűlt emberek számára. Mi is lehetne ez a színtér más, ha nem a Drégelyi várrom!? Sötét, buktatókkal, kőakadályokkal teli úton kaptattunk fel a várhoz, s ez az út jelképezhette akár történelmünket is; nehéz, végig erőfeszítést kívánó út, aminek nem látjuk, nem láthatjuk a végét, de mindenki szeme előtt a cél lebeg: elérni, felérni végre! Hogy mi végre, azt majd akkor és ott!

És felértünk! Odafenn a szervezők tüzet gyújtottak, fáklyákkal, mécsesekkel vették körül a várfalat, hogy lássuk, mit is értünk el: Jelképes romok, valóságos félhomály, „csillagos ég, merre van a Magyar hazám...” Szertenéztünk s nem lelénk honunk a hazában, maroknyi megemlékező kisebbség! Nem szólt senki, csak a zene. Magyar zene. Nem intézett pátoszos beszédet a hallgatósághoz senki. Ildikó is jó érzékkel utasította vissza, hogy verset olvasson fel, nem is kellett megtörni a „varázst” semmivel, mert bizony a varázs megszületett legtöbbszörben! Tán ez volt az eddigi legszebb éj életünkben ezen a kies, kopár, romos, de egyre inkább körvonalazódó terepen, a Drégelyi várromnál.

S hogy miért „papolok” ennyit erről az egyszerűnek tűnő éjszakai vartúráról? Mert jónak tartom, ha nemtől, vallástól, politikai hovatartozástól függetlenül alkalmat látunk mindenkiben, hogy magyar múltunkra, s ezzel talán közös jövőnkre gondoljunk. Mert a múlt adja a tápot jelenünkhöz, s jelenünk milyensége adja jövőnk minőségét!



S csak így „juthat erényre a köz”, ha egy-egy hétköznapinak, mesterségesen kreálnak hitt, vagy gondolt eseményben (Múzeumok éjszakája) a saját hasznára való lehetőséget látja, és arra fordítja azt, hogy lelkét megjobbítsa, szívét megvidámitsa! Hogy emlékezzen, megemlékezzen, kalapot emeljen, felnézzen az égre, hogy lássa meg végre... „...merre van a Magyar hazám...”, hogy érezze, összetartozunk, akár a kabát meg a gomb!
Karaffa Gyula

ÖRÖKSÉGEINK ÚTJÁN Duna-Ipoly Zöldút

zöldút

megnyitó kerékpártúra Nagyoroszitól Parassapusztáig



Zöldút megnyitó kerékpártúra Nagyoroszitól Parassapusztáig
Közös biciklitúrára hívtuk a Börzsöny környékén élőket április 28-án.

Ezen a napon adtuk át a Duna-Ipoly Zöldút „**Örökségeink útján**” nevű tematikus útját, amely a Sugárkankalin Turisztikai Egyesület kilenc települését köti össze.

Az egész napos, az aktív életformát népszerűsítő kerékpártúra során **Nagyorosziból** indulva **Borsosberényen, Horpácson, Pusztaberkin és Patakon** keresztül **Dejtárig** kerékpároztunk, majd **Ipolyvecét, Drégelypalánkot, Hontot** érintve **Parassapusztára** kerekedtünk. A túra során felfedeztük a zöldút természeti szépségeit, a falvak történelmi, irodalmi és néprajzi értékeit. Minden település kedveskedett valami finomsággal a 160 fős csapatnak. Drégelypalánkon **Terényi Mancsi néni és Hegedűs Erzsi néni** kemencében sült finomságait kóstolhattuk meg. Községünkben szép számú, kb. 40 fős vállalkozó kedvű gyermek, fiatal és felnőtt vett részt. A program Drégelypalánkon ért véget, ahol **Dombai Gábor**, a Sugárkankalin Turisztikai Egyesület elnöke, aki maga is példamutatóan végigtekerte a közel 50 km-es távot - megköszönte az Ökotárs Alapítványnak, főként Budai Krisztinának a támogatását, valamint az egyesület munkacsoportjának a szervezést. Reméljük a község lakói közül is többen megismerik és felfedezik ezt a szép útvonalat!

A Sugárkankalin Turisztikai Egyesület ebben az évben is részt vehetett az **Utazás 2007 Kiállításon, Budapesten** az Ökotárs Alapítványnak köszönhetően.

A „Zöldutak Magyarországon” standon az egyesület 9 települését képviseltük, köztük községünket is. A három nap során bemutattuk a térség értékeit, kultúráját, hagyományait, turisztikai kínálatát, rendezvényeket és a falusi vendéglátókat.

Térségünket **Csósáné Vodnák Judit** és **Terényi Istvánné** képviselte. Köszönjük munkájukat, helytállásukat.

S.T.E. helyi munkacsoport tagja

Nagy örömmel ragadtam tollat, hogy egy egyedi eseményről tájékoztassam az olvasókat. Igaz, hogy a már hónapokkal ezelőtt elfogadott tervek az Ipoly-hidak újjáépítéséről a mai napig valósultak meg,

Hídavatás...

tartozunk.

Köszönet mindkét falu polgármesterének, vezetőségének és főleg polgárainak, hogy

munkájuk által a két part kitisztításával, rendbe hozatalával, a híd megépítésével hozzájárultak ahhoz, hogy ez a régi, sokak szívében hordozott álom végre megvalósulhatott. Aki a két nap alatt ellátogatott ide, biztosan jól érezte magát. A programokból nem hiányzott a közös, barátságos labdarúgó mérkőzés a két falu csapatával. A vendégek és a szurkolók többféle gulyásból kóstolhattak, és este a táncmulatságon kiszórakozhatták magukat.

Megemlíteném az ünnepélyes katolikus szentmisét az ipolyhídvégi templomban, amelyet a drégelypalánki Hlédik László és az ipolyhídvégi Urbán József plébánosok közösen végeztek, lelkiert sugározva minden hívő szívébe. Hogy az előbbi szavaival éljek: „Szükség van hídverőkre, szükség van imádkozókra, hogy még nagyon sok ilyen nemzetek közötti kapcsolat létrejöjjön és virágozzon.”

A turistaösvényt ünnepélyesen Szögedi Anna parlamenti képviselő nyitotta meg, és a megszentelés után a két part vendégei



mégis van miről beszámolni.

Az ideiglenes megoldások, ahhoz hogy két ország, nemzet közelebb kerüljön egymáshoz és megismerje egymás régi új szokásait, sokszor talán többet jelentenek nekünk egyszerű embereknek, mint a nagy megvalósíthatatlannak tűnő tervek. Az, hogy július 28-án és 29-én az ipolyhídvégi falunapok keretében ünnepélyesen megnyílhatott Ipolyhídvég Drégelypalánk közötti kis hidátjáró turistaösvény az Ipoly folyón, azt hiszem, minden környékbeli ember szívét megdobogtatta. A rég feledésbe merült érzések, értékek a két határ menti község között újra éledhetnek. Hiszen nagyon sok család, rokon vagy épp csak barát kapcsolatát fogja erősíteni és hosszú távon biztosítani ez a kis hidacska. A „Szabadság hídjának” lett elnevezve, ami azt hiszem, nagyon találó. Hiszen most már szabadon átmehetünk egymás falujába, rég szívünkben hordozva és érezve, hogy valahol egymáshoz



közösen tisztelegtek mindkét nemzet himnuszát énekelve. A Szózat, amelyet Trevalecz László ipolyhídvégi nyugdíjazott tanár adott elő, sokak szemébe könnyeket csalt, és meghatódva ölelték egymást rég nem látott rokonok, ismerősök. E két, mindenki számára felejthetetlen nap ünnepeit különféle táncsoportok és énekesek fellépései zárták folklór és könnyűzenei együttesekkel mindkét falu részéről.

Azt hiszem sokakban, akibe szorult egy kis hazafiasság, hazaszeretet és az egymás közötti együttélés toleranciája, megmozdult valami. A fiatalok megismerhettek egy új, eddigi ismeretlen érzést, ami majd remélem mindig is élni fog bennünk, és ezeket az értékeket tovább viszik majd; nem elutasítva és kiközösítve, hanem szeretve elfogadni egymást!

Záhorský Zsuzsanna Ipolyhídvég

HATÁRTALAN VIGALOM..”

A XII. NÓGRÁDI NEMZETKÖZI FOLKLÓR FESZTIVÁL programjainak keretében 2007 július végén külföldi folklór együttesek (a FUJI DANCE Folklórcsoport Japánból és a ISKRA-EMECO KRANJ Néptáncegyüttes Szlovéniából) érkeztek Drégelypalánkra.

A közel másfél órás műsor keretében megismerkedhettünk a fellépő csoportok színpompás népviseletével, ízelítőt kaphattunk Japánok évszázados folklór kincseiből is, hiszen a fellépő együttes a rég letűnt korokból táplálkozó autentikus népi kultúrák színes kavalkádját hozta magával a rendezvényre. Hozzánk talán közelebb állt a szlovén együttes vérpezsdítő koreográfiáival. A jó hangulatot fokozta, hogy a programot a szlovén és a helyi fiatalok közös táncházzal zárták.

A rendezvény különlegességét a távolból érkező vendégeken kívül az adta, hogy a programmal egyidőben került sor a



Drégelypalánk és Ipolyhídvég közötti Ipoly folyón kijelölt **turisztikai határátlépési pont megnyitójára**. Éppen ezért került a szabadtéri színpad az Ipoly partra, hiszen erre a különleges alkalomra szeretettel vártuk a folyó túloldalán élőket is.



Úgy gondolom, a rendezvény a kisebb fennakadások ellenére (a szereplőket szállító buszok nem tudták a helyszínt megközelíteni) a helyiek segítőkészségének köszönhetően igen jól sikerült.

Köszönet minden „fuvarosnak”.



FALUNAP



Jani hajnalig tartó zenéje még csak fokozott.

Kicsit aggódni kezdtünk, amikor éjfél körül villámlani kezdett körülöttünk, de az égiek kegyesek voltak hozzánk. Nagyon örülünk annak is, hogy e hatalmas tömeg ellenére mindenki kulturáltan, problémamentesen tudott szórakozni. Köszönetet kell mondanunk a Polgármesteri Hivatal támogatásáért és azon intézmények, vállalkozók anyagi segítségével, akik nélkül nem valósulhatott volna meg ez a nap. Köszönjük a fiatalok kitartó segítségét.

Támogatóink: Adler László, Bálint József, Benyó János, Czellahó Gábor, Csizmadia Gábor, dr. Kapás József, Miklós Attila, Nyíri László, Rados Gábor, Sasinszky István, Sebián János, Takarékszövetkezet, Kulturális és Szabadidő Egyesület.

Aktív Nők

Az Aktív Nők már másodszor szervezték meg a Falunapot augusztus 19-én, ami az idén is nagyon jól sikerült. Örömkre szolgált, hogy az Ipoly-híd elkészültével mi is vendégül láthattuk a határon túli magyarokat. A tavalyinál jóval nagyobb tömeg gyűlt össze, amit az is bizonyított, hogy Rózsa három kondérnyi finom gulyáslevese, Rigó Marika fánkja, Nagymihály Hajnalka palacsintája pillanatok alatt elfogyott.

A kicsik nagyon élvezték a játékos vetélkedőket, főleg a jutalmul kapott csokoládékat. A Rendőrség fegyverbemutatója nagy sikert aratott a fiatalok körében. A programot Dombai Gábor polgármester nyitotta meg, majd Balla Mihály országgyűlési képviselő köszöntötte az egybegyűlteket. A műsort részint a „hazai” fiatalok, részint „idegenből” hívott vendégek szolgáltatták. Ismét nagyon jó hangulatot teremtettek a Budapest TV Nótakincsünk műsorának szereplői. Mága Ernő virtuóz hegedűjátéka, Szilasi Andrea csodálatos hangja, Balatoni Blázi Mária kedves közvetlensége jó alapot biztosított a további szórakozáshoz, amit Tóth Gyula és Benkó



„BAJVIVÁS ÉS MULATSÁG...” Drégely váránál

2007. július 15-én Szondi Györgyre és hős katonáira, a vár ostromának 455. évfordulójára emlékeztünk a várnál.

Rendezvényünkkel a várvédelem korszakát idéztük fel változatos, gazdag történelmi ihletésű programokkal.

A XVI-XVII. századra, a török korra jellemző harcmódor és kultúrtörténet



elevenedett fel a korhű fegyverzet, viselet, életmód, zene bemutatásával. Több mint 20 szereplővel de. 11 órától a várban had- és kultúrtörténeti előadások, fegyverbemutatók, íjászversenyek kezdődtek. A vitézek a Schaffer-kúti tisztáson korabeli hangsze-



reken előadott élőzenével, életképekkel, a magyar és török táborigény élet bemutatásával idézték fel a kor hangulatát. A fegyverbemutatón túl tűzérzési bemutatóra is sor került, Ékorhű ágyúval és puskákkal színe-

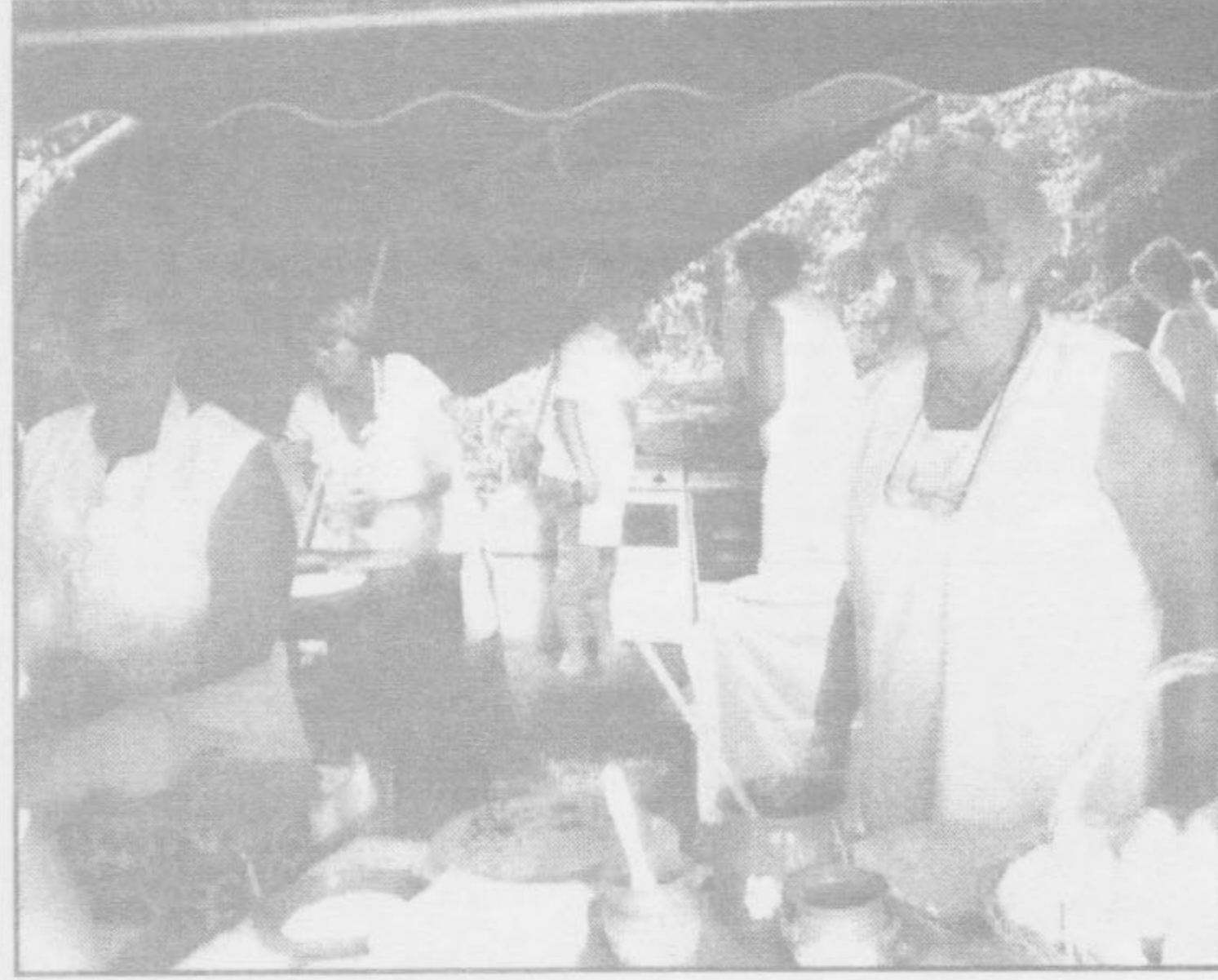
sítve.

Több mint tízféle kézműves foglalkozás és élőmunka-bemutató várta az érdeklődőket, lehetőség volt kipróbálni az adott mesterséget is. A gyerekeket Toma és csapatának kiváló játéka és játékmesterei szórakoztatták.

Örvendetes, hogy évről évre egyre több látogatót vonz a rendezvény.



Köszönet a rendezvényt támogató helyi gazdasági egységeknek: a Zentis Hungária Kft-nek, a GLOBÁL-VÉP és a Vitaland Kft-nek, a Szondi Lakatos- és Szerelő Ipari Szövetkezetnek, a Takarékszövetkezetnek, valamint a különböző munkacsoportokban



tevékenykedő segítőknek, akik nélkül nem jöhetett volna létre ez a színvonalas, - és reményeink szerint mindenki számára értékes kikapcsolódást nyújtó rendezvény.

művelődési ház igazgató



Házasságot kötöttek:

- Fazekas István - Hicz Ivett Katalin
2007. április 28.
Drégelyvári Balázs - Annusová Viola
2007. május 26.
Lukács Norbert Pincze Eszter
2007. augusztus 18.
Hegedűs Zoltán Szántó Bernadett
2007. augusztus 11.
Gyurján Tibor Oroszlán Margit
2007. augusztus 25.
Herczeg János Benedek Anett
2007. augusztus 25.
Szepesi Attila Koleszár Zsuzsanna
2007. szeptember 01.

GÓLYAHÍR

- Dékány Patrik 2006.12.27.
Szabados Annamária-Dékány András
Tőkés Dávid 2007.01.15.
Jenes Gyöngyi-Tőkés Miklós
Kiss László Bence 2007.01.30.
Nácsi Anna-Kiss István
Juhász Alexandra 2007.02.09.
Dombai Marietta-Juhász Tibor
Tóka Márk 2007.03.25.
Zvara Krisztina-Tóka József
Laczi Lilla 2007.03.31.
Fazekas Melinda-Laczi Szilveszter
Jónás Attila István 2007.06.02.
Jónás Piroska-Németh Attila
Virág Zserald 2007.06.26.
Maka Éva-Virág Ernő
Deák Iván 2007.07.16.
Puporka Zita-Deák György

KEGYELETTEL BÚCSÚZUNK

Eltávoztak közülünk:

- Kemenczei Józsefné (Kiss Margit),
Babusa Margit,
Seres Sándorné (Oroszlán Mária)
Kemenczei Gábor atya
Botka László
Klíber Károlyné (Styasnyi Rozália)
Pásztor József
Benkó Ferencné (Mihalovics Mária)
Pásztor Lajosné (Csizmadia Margit)
Burai Imre
Terényi István
Nagy Ilona
Pálmai István
Torma István
Férov József
Széles Ferenc
Csósza Józsefné (Kemencei Ilona)
Víg Ferenc

Apró hírek

Drégelypalánk község lapja

Megjelenik kéthavonta 600 példányban.

Szerkeszti a Szerkesztő Bizottság

Szerkesztőség:

Művelődési Ház és Közművelődési Könyvtár
Drégelypalánk Fő út 7. Telefon: 35/367-364,
567-070

Készült: Z. Horv Reklámstúdió, Dejtár
Felelős kiadó: Dombai Gábor polgármester

Élet a NYUGDÍJAS klubban

Kéthetente tartja összejöveteleit a Szondi Nyugdíjas Klub.

Az eltelt időszak néhány eseményéről számolunk be a kedves olvasóknak. Szeretnénk köszönetet mondani Teszáry Károlynak, a Drégelyvár Alapítvány Kuratórium elnökének, aki nagyon széppé és felemelővé tette nőnap



összejövetelünket márciusban.

Még ebben a hónapban László Péter költő és Pásztor János nyugdíjas amatőr kutató tartott előadást drégelypalánki kutatásairól és Szondi Györgyről. Köszönet érte.

Végh József helytörténész áprilisban tisztelte meg klubunkat. Ő a történelmünkbe ment vissza. Beszélt Sisa Pistáról, a betyárról, Szokolyai Alajos olimpikorról mutatott be érdekes anyagot, aki Bernecebarátiban élt, és a nagyorosi Bertold gróf lányát vette feleségül. Jó emlékezni a környezetünkben élt híres emberekről.

Március végén Vácott a „Virít már a szarkaláb” nótaesten vettünk részt. Köszönet Csallóközy Józsefnek, a Nagyorosi Honvédségi Nyugdíjas Klub vezetőjének, aki szervezte a közönséget és a buszt. Egyik kedvencem, Máté Ottília is fellépett. Csodálatosan gyönyörű hangja van. Mikor énekelte a „Szép vagy Magyarország” című dalt, a nézőtér mindenkinél könnyes lett a szeme. Oláh Kálmán iker unokái vidámságot hoztak fellépésükkel.

Április végén Pásztor Ildikó, a művelődési ház vezetője tartott vetítéssel egybekötött élménybeszámolót amerikai tanulmányútról, melynek témája a kulturális örökségvédelem volt.

Májusban Tóth Laci bácsi pincéjénél tartottuk utolsó tavaszi összejövetelünket nagyon jó hangulatban.

Július 31-én az Idősek Búcsújára Mátraverebély Szentkútra több mint negyvenen zárandokoltunk el. Mikor a templomban a Szűz Anyához imádkoztunk és énekeltünk, a kántor úr; dr. Vonsik Imre orgonán kísérte énekünket.

Nagyon jól sikerült a zárandokút, lelkiekben gazdagon tértünk haza Szentkútról.

Augusztus 22-én Ópusztaszerre utaztak a Nyugdíjas klub tagjai. A Nemzeti Történelmi Emlékparkban a Feszty körképben gyönyörködtek. A „Magyarok bejövetele” c. gigantikus és lenyűgöző művészeti alkotásban, mely őseinknek a Kárpát-medencébe való visszatérését ábrázolja, napokig el tudtak volna nézelődni.

A Szabadtéri Néprajzi Múzeumban is visszapillantottunk a régi időkbe. Útközben hazafelé Pálos-Szentkúton Hlédlík László atya nagyon szép misét mutatott be. A buszon hazafelé többen megjegyezték, hogy ilyen szép és hasznos zárandokutakon, kirándulásokon máskor is szívesen részt vennének.

Sajnálatos, hogy a férfiak kevesen járnak, ezért az Apródhíreken keresztül is hívjuk őket, és szeretettel várjuk azokat, akik még csatlakozni szeretnének a klubhoz.

Ragács Imréné klubvezető

Fiatal Közösségépítők Drégelypalánkon

Néhányan, huszonéves fiatalok, Pásztor Ildikó vezetésével célul tűztük ki, hogy közös összefogással, és együttes erővel megpróbálunk tenni a falu fiataljaiért.

Szeretnénk elérni, hogy az elszigetelt fiatal közösségek közelebb kerüljenek egymáshoz, hogy azok a fiatalok, akik sehová sem tartoznak, illetve, akik szívesebben maradnak mindig csak otthon, olyan programokat találjanak, melyekkel vonzóvá tesszük, hogy minél többen részt vegyenek a különböző rendezvényeken.

Azt is elhatároztuk, hogy havonta egy alkalommal szervezett programokkal várjuk a fiatalokat a Művelődési Házba. Megbeszéltük, hogy a feladatok megosztásában, mely területeken tevékenykednénk, hol vállalnánk feladatot.

Közösségfejlesztő munkák elsődleges lépése az volt, hogy elhatároztuk: készítünk egy olyan **felmérést**, amelyből megtudjuk, milyen elvárásai, elképzelései, igényei vannak a fiatalságnak. Szerkesztünk egy olyan **kérdőívet**, mely segítségünkre lesz ezek felmérésében.

Első szervezésünk egy kétnapos nonstop **LAN-PARTY** volt még a karácsonyi szünetben, melynek köszönhetően három fiatal sikerült a „számítógépesek” táborából is elcsalni a szilveszteri rendezvényünkre, ahol több mint ötven fiatal bulizott együtt.

Januárban csoportunk egy másik tagja (aki a helyi általános iskola testnevelő tanárnője)



sportestet szervezett. Sok-sok elképzeléssel és számos játékkal készült, a végén késő estebe nyúló pingpong- és röplabdacsata lett belőle. Sikerként könyveljük el, hogy olyanok is beálltak játszani, akik már hetek, hónapok óta nem fogtak ütőt vagy labdát a kezükbe.

A legnagyobb készülődés a **farsangi bált**



előzte meg februárban. Azt tűztük ki célul, hogy „Legyen olyan, mint a szüretik!”, azaz több generáció bulizzon együtt. A kiértékelésen örömmel állapítottuk meg, hogy nagyon sokan voltunk, több mint százán, 70% 14-35 év közötti fiatal volt. Jó volt együtt lenni, a különböző korosztályok jól szórakoztak együtt. A hangulatot fokozta, hogy a fiatalok közül többen jelmezbe öltöztek.

Márciusban **játékestre** invitáltuk a fiatalokat. Meghatározó élmény volt, hogy a versenyző fiatalokon túl a szervezők is nagyon jól érezték magukat, igazi sikerélményben volt részük, hiszen többen megköszönték a tartalmas, jókedvű estét, illetve elhangzott az is: „Mikor lesz a következő?” Áprilisban **ifjúsági fórumot** hívtunk össze, melyen ismertettük terveinket. Terényi Zoli videofilmje, melyet a helyi fiatalokról készített, igen nagy sikert aratott.

Júniusban **színházlátogatáson** voltunk. A Madách Színházban a nagysikerű Producerek c. előadást néztük meg. A legnagyobb feladat a **kérdőívek összeállítása** volt. Sok-sok vita és érvelés után készült el a végleges változat. A hónap végére szervezett **bográcspartin** kezdtük el a kérdőívek tesztelését. (Köszönet Tóth Gergőnek és Hruska Petinek a finom gulyáslevesért.) Eddig közel 80 fiatal töltötte ki a kérdőívet. A fiatalok felkeresése az őszi folyamán folyamatosan történik.

Júliusban a **Szondi várjáték lebonyolításában** (gyermekjátékok, kézműves foglalkozások vezetése, információs sátor, kérdőívezés stb.) vettünk részt néhányan a csapatból.

Most pedig **újabb készülődés kezdődött a szüreti felvonulásra**.

Ezúton is szeretném megragadni az alkalmat, hogy buzdítsam és hívjam a fiatalokat a csapatunkba. Mindazokat, akik kedvet éreznek ahhoz, hogy munkákhoz csatlakozzanak, vagy bármiféle ötletük, tanácsuk van, azt mi örömmel fogadjuk, várjuk és köszönjük!
T. Betti

Véradás

Községünkben július hónap végén véradás volt. Köszönjük, hogy sokan jöttek a hívó szóra. Azt hiszem, a nyár közepén 50 fő igen szép létszám. Ezúton is tájékoztatjuk a véradókat, hogy akik 30 alkalommal vagy e fölött adtak vért, vizitdíj és kórházi napidíj mentesség illeti meg. Ezért, aki tudja igazolni, hogy legalább 30-szor nyújtotta karját véradásra, a véradó állomás kiállítja számára az igazolást. Köszönjük az önzetlen segítséget minden beteg nevében.

Benyó Jánosné

TÚRÁZÓK FIGYELMÉBE!

2007. szeptember 15-én, szombaton a Kulturális Örökség Napjai rendezvény-sorozathoz kapcsolódva, 11.45-től a Schaffer-kúti forrástól túravezetővel tesszük meg utunkat az „Apródok útja” tanösvény mentén. A vár történetéről kb. egyórás ismertetőt hallhatnak a várban. Ugyanezen a napon **11 órától Bernecebarátból, a Polgármesteri Hivatal elől **kerékpártúra** indul Drégely várához a Duna-Ipoly Nemzeti Park munkatársának vezetésével.**

A bernecebaráti völgyben található források, hagyományok, hiedelmek bemutatásának tematikus kerékpártúra kb. 14 órára ér fel Drégely várához.

Böjte Csaba az Ipoly mentén járt!

Kedves felvidéki ismerőseink jelezték, hogy Böjte Csaba atya május 7-én Ipolyságra látogat, megköszönni az Ipoly menti falvaknak az árva gyermekek számára nyújtott adományokat. Boldogan indultunk Ipolyságra, a Szűz Anya tiszteletére mondott litániára és az azt követő szentmisére. Az Atya prédikációjában rávilágított arra történeteivel, hogy tanuljunk a Szűz Anyától. Az Ipoly menti magyarok többször vittek Dévára adományokat. Volt, aki pénze egy részét jótékonyági célra fektette be. Érezte, hogy örömben, boldogságban, szeretetben meghozza gyümölcsét. Hála érte az Istennek.

Csíksomlyón, aki a zarándokutat megjárja, ott meg lehet tapasztalni milyen jó magyarnak és hívőnek lenni, az összetartozás, az Isten közelség nagy élményében van része.

Csaba Atya mondani kezdte:, hogyan is kezdődött: - üzentek neki, hogy van egy gyermek a falu szélén, egy szemétdombról előkerült szőnyegbe göngyölve, kitéve a házikó elé nem kell senkinek. Pillanatnyilag megfordult a fejében: mit tud kezdeni vele, de nem tévovázott, hanem elment érte. Csupa sebhely volt az egész teste a kicsinek... és ez a gyerek ma 16 éves, és olvassa a szentleckét. Az ember szíve nagyot dobban, mikor látja. Hála érte Neked, Uram.

Rengeteg ilyen történetet mondott el az Atya, de hely hiányában mindet nem tudom közölni. Ugye milyen öröm az, ha segíteni tudunk a szenvedőknek. Mennyi minden van, aminek örülhetünk. Körülöttünk a természet, az emberek és sok-sok minden, aminek örülnünk kell. A szentek szentté teszik környezetünket. Próbáljuk meg mi is! Szeretettel közeledjünk Mindenkihez. Minden emberben ott a lehetőség. Amikor egy szál száraz ágat próbálok meggyújtani, nem tudom, de ha összefogok több marékkal: lobogva, messzire világítva nagy lánggal ég. Így kell nekünk is, erdélyi felvidéki és magyarországi magyaroknak. Összefogni és a Szűz Anya gyermekeiként összetartozva, egymás kezét fogva megmaradni a Kárpát-medencében. Minden ember Isten tenyerén él. Az Isten mindenkit nagyon szeret, és soha el nem hagy.

Jó lett volna, ha Palánkról többen el tudtak volna menni, és meghallgatni Böjte atyát.

Az volt az érzésem, hogy Isten szentjével találkoztam.

A DRÉGELYPALÁNKI KARITÁSZ TÁBOR



Bérmálkozók 2007

Falunkban július végén 27 fő rászoruló gyermeket nyaraltattunk.

Ennek előzménye, hogy a Váci Karitás 10 éve meghirdeti „*akik még nem voltak nyaralni*„ címszó alatt azt az egy hetes tábort, ahová rászoruló gyermekek jelentkezhetnek. Ez a tábor Diósjenőn kapott helyet, ahová már két évben mi is küldtünk gyermekeket. A szervezőktől hallottam, hogy mindig nagy túljelentkezés. Az az ötletem támadt, hogy a Szent Erzsébet Év alkalmából felajánljuk, - még több gyermeknek örömet szervezve, - hogy a megüresedett Erzsébet házban egy hétig ellátjuk és programokat szervezünk rászoruló gyermekeknek.

Felhívtam a Váci Karitás Központot, és elmondtam, mit szeretnénk. Nagyon megörültek, mert az idén a diósjenei táborozás tatarozás miatt elmaradt. Tehát az Isteni gondviselés most is működött.

Természetesen ez a felajánlás csak úgy jöhetett létre, hogy László atya beleegyezett és a Kalász, Karitás tagok vállalták ezt a feladatot. De rajtuk kívül is sokan segítettek az előkészületekben, az Erzsébet ház és udvar kitakarításában, voltak, akik a kirándulásokon kísérték a gyermekeket, és voltak, akik az éjszakai ügyeletet vállalták. Köszönet érte.

Aztán elérkezett a nap, és vártuk a kis táborlakókat. Bujákról, Pásztóról, Kerepestarcáról, Gödről, Nagyborzsönyből, Vácra, Verőcéről, Érsekvadkertről érkeztek a gyermekek, legtöbbjük nagycsaládból, csonkacsaládból, szociálisan hátrányos helyzetű családból jött. Igazi rászoruló, akik szeretetre éhesek, mert talán odahaza nem jut rájuk annyi idő és odafigyelés, amennyit kívánnak, ugyanakkor Ők nagyon tudtak szeretni. Egy-egy kirándulásról hazaérve már az ajtóban öleltek, pusztit kaptunk tőlük, és ez nekünk is jól esett.

Színes programot szerveztünk nekik, voltak Balassagyarmaton a Palóc Múzeumban és a strandon, a várnál, a Nomád táborban,

Tsitárban, a kápolnánál, és az ott lévő állatokat is megnézhatték. Az egyik délután kézműves foglalkozás volt. Ekkor pólót festettek, csuhé virágokat és kis szütyőket készítettek, agyagoztak. Az éjszakai túra is nagy sikert aratott, a Kishegyre mentek, és az előre elkészített rejtvényt ügyesen megoldották./a fákon egy közmondás betűi voltak feltűzve/

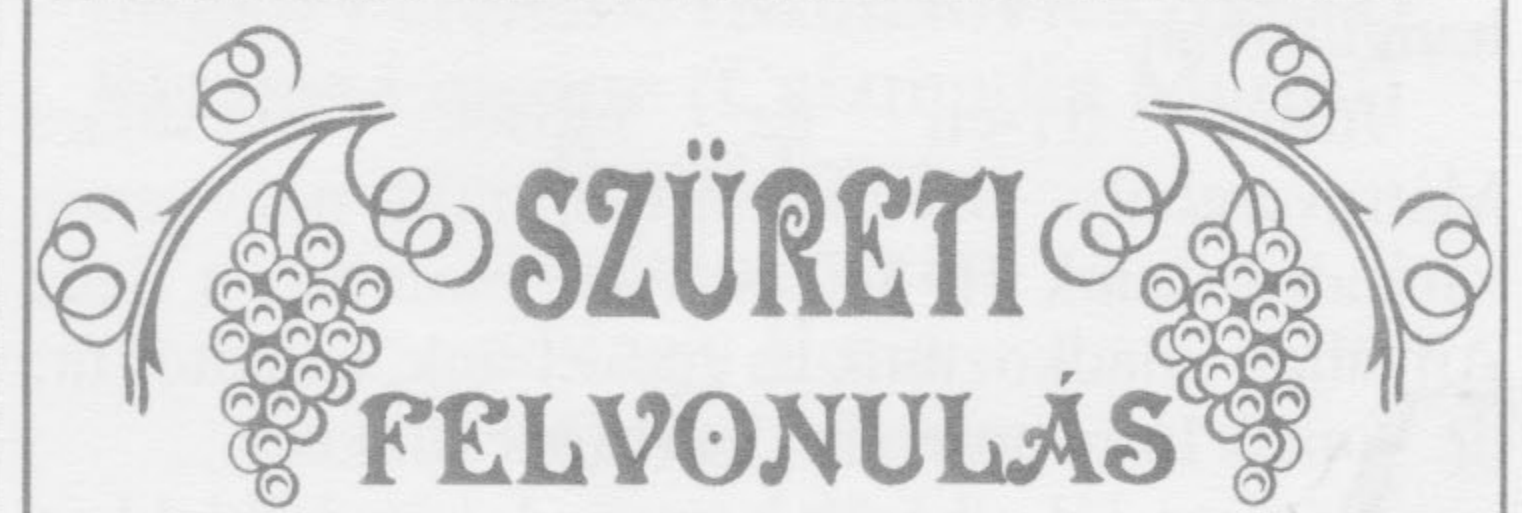
A két vezető, akik Vácra jöttek, Robi, a zenei felelős és Gergő, a főirányító nagyszerű emberek, akik önzetlenül tiszta szívvel, szeretettel foglalkoznak a gyermekekkel.

Aztán a búcsúesten Gergő megköszönte munkánkat, és elmondta, hogy még ilyen jól nem táboroztak, ahol az ellátás, a kiszolgálás, a programok ilyen gördülékenyen mentek volna. A konyhások, akik a reggeliről, az ebédre és a vacsoráról gondoskodtak, nagyon finomakat főztek, mindenkinek nagyon ízlett. Mi pedig feledve a fáradságot, örültünk, hogy örömet szerezhettünk, és részt vehettünk abban, hogy ezek a gyerekek egy hétig jól érezzék magukat Drégelypalánkon.

A mondás szerint: a szeretet, amit adunk, visszaszáll ránk, és ezt, azt hiszem, az egész munkacsoportunk megtapasztalta.

Nagyon köszönöm a munkacsoportunknak, a drégelypalánkiaknak, akik hozzájárultak akár fizikai, akár eszmei, anyagi támogatással a rászoruló gyerekek táboroztatásához.

Benyó Jánosné Egyközületek



DRÉGELYPALÁNKON!

2007. szeptember 22-én,
szombaton 14 órától

A menet megáll a község
forgalmasabb pontjain!

19 órától

SZÜRETI BÁL

a Művelődési Házban

Zenél: CSÓCSA TIBOR
MISKOLCI PÉTER

Szeretettel várunk mindenkit!!